

όπως τη θεωρία πως όλη η Κύπρος είναι τουρκική, με μοναδικό στόχο να οδηγήσει τα πράγματα σε αδιέξοδο.

Διπλωματικές πηγές επισημαίνουν, άλλωστε, πως η προσπάθεια αποκατάστασης των σχέσεων με την Ελλάδα, που ξεκίνησε τον Φεβρουάριο του 2023, δεν συμπεριλαμβάνει την Κυπριακή Δημοκρατία, απέναντι στην οποία η Τουρκία διατηρεί μια έντονα εχθρική ρητορική. Αυτό έχει και μια εσωτερική διάσταση, γιατί, όπως λένε στελέχη του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών, το Κυπριακό «πουλάει» στους τουρκικούς εθνικιστικούς κύκλους και συσπειρώνει την εθνικιστική ακροδεξιά, τις ψήφους της οποίας χρειάζεται ο Ερντογάν για να επικρατήσει στην Κωνσταντινούπολη. Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως δηλώσεις για το Κυπριακό έκανε και ο εκλεκτός

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΣ και ο Ερσίν Τατάρ, που δήλωσε ότι η Κύπρος το 1878 παραδόθηκε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία στη Βρετανία για σκοπούς διοίκησης, αλλά η ιδιοκτησία παραμένει στη διάδοχο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, την Τουρκία!

Ορόσημο για το κυβερνητικό κόμμα AKP οι δημοτικές εκλογές της 31ης Μαρτίου. Οι εθνικιστικές κορώνες και τα ακροδεξιά ανοίγματα με στόχο να κερδηθεί η Κωνσταντινούπολη

του Ερντογάν στην Κωνσταντινούπολη, ο υποψήφιος δήμαρχος Μουράτ Κουρούμ, ο οποίος δήλωσε πως, «όποτε έρχεται στην ημερήσια διάταξη το Κυπριακό, φυσικά, στην ημερήσια διάταξη έρχεται και το θέμα της αναγνώρισης της "Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου" στον κόσμο», ενώ προσέθεσε πως «υπό την ηγεσία του Προέδρου μας, παρά τα άδικα και παράνομα εμπόδια, θα καταστήσουμε την Κύπρο το μαργαριτάρι της ανατολικής Μεσογείου».

Στρέβλωση της αλήθειας

Το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών αντέδρασε, επισημαίνοντας ότι οι δηλώσεις του Ερντογάν «συνιστούν πρόδηλη στρέβλωση της ιστορικής αλήθειας και προσβολή στη μνήμη των θυμάτων». Ο Κυριάκος Μητσοτάκης, κατά την ομιλία του στην τελετή επίσημης ένταξης των ελικοπτερών MH-60 Romeo στο Πολεμικό Ναυτικό, είπε ότι επιβάλλεται η προσέγγιση με την Τουρκία, «όμως σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπονται οι ψευδαισθήσεις και όλοι οφείλουμε να είμαστε προσηνείς, αλλά ποτέ αφέλεις». Το νέο παραλήρημα του Τούρκου Προέδρου δεν δείχνει προς το παρόν να επηρεάζει την πορεία της ελληνοτουρκικής προσέγγισης, αφού επί του πεδίου δεν υπάρχει καμία τουρκική δραστηριότητα, ούτε στο Αιγαίο, ούτε στην ανατολική Μεσόγειο και την κυπριακή ΑΟΖ. Έτσι, και η συνάντηση για τα ΜΟΕ θα γίνει κανονικά στην Τουρκία στις 22 Απριλίου και ο προγραμματισμός να επισκεφθεί ο πρωθυπουργός την Αγκυρα στα μέσα Μαΐου παραμένει. Το ήπιο κλίμα μπορεί βέβαια να αλλάξει όσο πλησιάζει το καλοκαίρι, καθώς εκκρεμεί μια νέα γεώτρηση της ENI στο οικόπεδο έξω της κυπριακής ΑΟΖ, που θα προκαλέσει τουρκικές αντιδράσεις, ενώ φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από την τουρκική εισβολή, επέτειο για την οποία θα ακούσουμε ασφαλώς ακόμα πιο προκλητικές δηλώσεις από τον Ερντογάν και τους αξιωματούχους του καθεστώτος του.

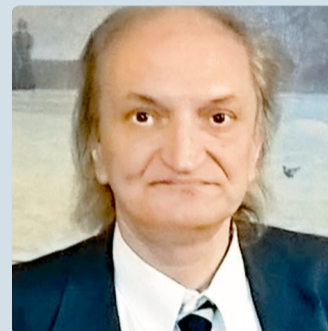

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Στο Κυπριακό παραμένει επιθετικός

■ **Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ** επιθετική και θρασύτατη θέση σχετίζεται με το ότι φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από την πρώτη και τη δεύτερη εισβολή του «Αττίλα» στην Κύπρο και αναμένονται διάφορες εντυπωσιακές εκδηλώσεις μέσα στους προσεχείς τρεις-τέσσερις μήνες, στα κατεχόμενα εδάφη της Μεγαλονήσου. Προφανώς λόγω της επικρατούσας τότε χασοτικής κατάστασης στη νήσο, όπως και στην Αθήνα, οι εισβολείς είχαν το πλεονέκτημα (από τη στιγμή που είχαν ενισχυμένο προγεφύρωμα). Όμως, για πολλούς και διαφόρους λόγους το 11ο κατοχικό σώμα στρατού δεν προχώρησε νοτιότερα. Επειδή ο Ερντογάν έχει έμμονες ιδέες με γεγονότα και ημερομηνίες (π.χ. Ματζκέρτ, Σμύρνη, Καλλίπολη κ.ά.) λογικά επαναφέρει προκλητικά την Κύπρο. Παρά τα σχετικά ήρεμα νερά εδώ και μήνες στα ελληνοτουρκικά, στο Κυπριακό παραμένει επιθετικός και καθόλου «μετριοπαθής» ή συναινετικός για μια λύση στο πλαίσιο του ΟΗΕ.

Η αναφορά του σχετίζεται και με τις επικείμενες δημοτικές εκλογές στην Τουρ-

© Δρ. Αθανάσιος Ε. Δρούγος
Διεθνολόγος-γεωστρατηγικός αναλυτής

κία. Επιδιώκει να κερδίσει εκ νέου την Κωνσταντινούπολη (πρώτιστα), αλλά και την Αγκυρα από την κεμαλική αντιπολίτευση. Όπως και στις προεδρικές και βουλευτικές εκλογές (πριν από περίπου έναν χρόνο), ενισχύει τον λόγο του με έντονα εθνικιστικά και πατριωτικά στοιχεία και κορώνες. Η εισβολή στην Κύπρο επί Ετσεβίτ, η στρατιωτικοποίηση του νησιού, η περίπτωση Ερσίν Τατάρ ενδυναμώνουν τον αριθμό, το ηθικό των ψηφοφόρων του (εθνικιστικά μηνύματα), τα κατοχικά πολιτικά και κομματικά «ρεύματα» κ.ά. Τέλος, θα μπορούσε να προστεθεί ο χρησιμοποιούμενος εκ μέρους του λόγος για ενισχυμένη παρουσία και αξία της χώρας του στην ανατολική Μεσόγειο κ.λπ. Παρακολουθεί τις περιφερειακές εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή και επισημαίνει ότι η χώρα του έχει πολυδιάστατη δυναμική (μέσα σε αυτά εντάσσεται η βελτίωση των σχέσεων της Αγκυρας με το Κάιρο και την υπολογίσιμη παρουσία της Τουρκίας στη χασοτική εσωτερική λιβυκή πραγματικότητα).

κοποίηση του νησιού, η περίπτωση Ερσίν Τατάρ ενδυναμώνουν τον αριθμό, το ηθικό των ψηφοφόρων του (εθνικιστικά μηνύματα), τα κατοχικά πολιτικά και κομματικά «ρεύματα» κ.ά. Τέλος, θα μπορούσε να προστεθεί ο χρησιμοποιούμενος εκ μέρους του λόγος για ενισχυμένη παρουσία και αξία της χώρας του στην ανατολική Μεσόγειο κ.λπ. Παρακολουθεί τις περιφερειακές εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή και επισημαίνει ότι η χώρα του έχει πολυδιάστατη δυναμική (μέσα σε αυτά εντάσσεται η βελτίωση των σχέσεων της Αγκυρας με το Κάιρο και την υπολογίσιμη παρουσία της Τουρκίας στη χασοτική εσωτερική λιβυκή πραγματικότητα).

© Σάββας Καλεντερίδης
Στρατηγικός αναλυτής και συγγραφέας

Στρατηγική της Τουρκίας η άλωση ολόκληρης της Κύπρου

■ **ΤΟ ΝΑΤΟ** είναι σε φάση αναδιάταξης των δυνάμεών του, δίνοντας βαρύτητα στη νοτιοανατολική Ευρώπη, στον Εύξεινο Πόντο και στον Καύκασο. Για να μπορέσουν να προχωρήσουν τα σχέδια του ΝΑΤΟ στην περιοχή, θα πρέπει Ελλάδα και Τουρκία, αν όχι να έχουν αγαστή συνεργασία, τουλάχιστον να μην είναι σε κατάσταση διαρκώς υποβόσκουσας κρίσης.

Εκτός αυτής της αναγκαιότητας, η Τουρκία θα πρέπει να ανανεώσει τον αεροπορικό της στόλο με αεροσκάφη τέταρτης γενιάς, για να είναι συμβατά με τα άλλα μαχητικά της Συμμαχίας που θα δρουν στην ως άνω περιοχή.

Για να ικανοποιηθούν οι δύο προαναφερθείσες προϋποθέσεις, θα έπρεπε η Τουρκία να σταματήσει να πετά στο Αιγαίο, για να αρθεί το βέτο που έθεταν οι ομάδες των Ελλήνων των ΗΠΑ και να ανοί-

ξει ο δρόμος για την απόκτηση των F-16 Vigor και την έγκριση της ένταξης της Σουηδίας στο ΝΑΤΟ.

Όσον αφορά τη διαρκώς υποβόσκουσα κρίση, θα έπρεπε να δοθεί και μια μακροχρόνια προοπτική στην ελληνοτουρκική προσέγγιση, γι' αυτό και η υπογραφή της Διακήρυξης των Αθηνών, γι' αυτό και τα όσα θα επακολουθήσουν.

Όμως, σε καμία περίπτωση όλα αυτά δεν αγγίζουν τη στρατηγική της Τουρκίας, που είναι η άλωση ολόκληρης της Κύπρου και η σταδιακή ενσωμάτωση όλων των σχηματισμών που συμπεριλαμβάνονται στον χάρτη της «Γαλάζιας Πατρίδας».

Με άλλα λόγια, η Τουρκία, την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενη, ακολουθεί τη συγκεκριμένη πολιτική έναντι της Ελλάδας, χωρίς να χάνει τίποτα. Μόνο κερδίζει. Η Ελλάδα;